

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 listopada 1960 r.

Nr 48

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE

291 — Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 29 października 1960 r. w sprawie stosowania taryfy celnej przywozowej 465

291

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 29 października 1960 r.

w sprawie stosowania taryfy celnej przywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209, z 1952 r. Nr 10, poz. 53 i z 1960 r. Nr 21, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o taryfie celnej, należy przez to rozumieć taryfę celną przywozową, ustanowioną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywozowej (Dz. U. Nr 43, poz. 262).

§ 2. Jeżeli partia towarów, do której ma być zastosowana stawka ulgowa, obejmuje przedmioty używane w ilości większej niż określona w § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywozowej, wówczas na poczet ilości podlegającej stawce ulgowej zalicza się przedmioty używane w kolejności zależnej od wysokości stawek celnych, poczynając od najwyższej stawki.

§ 3. Waga netto towaru jest to waga czysta samego towaru bez żadnych opakowań.

§ 4. 1. Używane zwykle opakowania (pudła, kartony, skrzynki, worki itp.) są wolne od cła, jeżeli waga ich nie jest wliczana do wagi towaru.

2. Za specjalne opakowanie podlegające oczeniu oddzielnie należy uważać opakowania przystosowane do wielokrotnego przewozu lub stałego przechowywania w nich towarów, np. beczki, skrzynie starannie wykonane, walizki i torby podróżne, kubły, konewki itp.

§ 5. Za materiały kosztowne w rozumieniu taryfy celnej uważa się: bursztyn, koral prawdziwy, kość słoniową, mamutową, hipopotama, morsa, narwala, masę perłową, szyldkret, szych prawdziwy.

§ 6. Towary, wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, należy cłać w sposób wskazany w tym wykazie.

§ 7. Rozporządzenia niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1960 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *W. Trzmpczyński*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 29 października 1960 r. (poz. 291).

WYJAŚNIENIA DO TARYFY CELNEJ PRZYWOZOWEJ

Poz. 1. Według tej pozycji należy również cłać: ryż nie luszczony, grykę, tatarkę, kukurydzę, koński ząb, orkisz, proso, proso senegalskie, sorgo.

Poz. 2. Według tej pozycji należy cłać między innymi: nasiona: grochu, fasoli, bobu, łubinu, wyki, peluszek, seradeli,

bobiku, soczewicy, rzepaku, rzepiku, gorczycy, maku, lnu, konopi, słonecznika, rycynowe, sojowe, palmowe, sezamowe, bawelny, krocienia, tytoniu, chmielu.

Za koprę należy uważać wysuszone jądra orzecha kokosowego, niezdadne do użytku jadalnego, nadające się do wy-

tlaczania z nich oleju. Całe orzechy kokosowe podlegają cłu według poz. 23.

Poz. 6. Według tej pozycji należy clić:

- 1) nasiona drzew oraz krzewów liściastych i iglastych,
- 2) pestki i ziarnka drzew owocowych,
- 3) nasiona roślin pastewnych, jak koniczyzny, lucerny, przełotu, nostrzyku, komonicy, esparcety,
- 4) nie wyluszczone szyszki drzew iglastych.

Poz. 12. W proszkach objętych niniejszą pozycją dopuszczalna jest domieszka migdałów, orzechów, kakao, rodzynków itp.

Poz. 15, 19, 21. Owoce objęte tymi pozycjami, a znajdujące się w likierach, araku, koniaku, spirytusie, należy clić według poz. 99.

Poz. 23. Według tej pozycji należy clić również orzeszki limbowe — nasienie drzewa iglastego limby.

Poz. 26. Według tej pozycji należy również clić żołędzie palone, zboża palone oraz figi palone.

Poz. 30. Według tej pozycji należy clić tylko wanilię naturalną w laskach, kawałkach, mieloną, również z dodatkiem cukru. Natomiast namiastkę wanili, tzw. wanilinę, należy clić według pozycji 403.

Poz. 39. Według tej pozycji należy również clić: papierosy i tytonie antyastmatyczne, zwane inaczej abisyńskimi, korzeń fiołkowy, kwiat chryzantem mielony, zwany również proszkiem dalmatyńskim lub perskim, cebulę morską.

Poz. 40. Według punktu 2 niniejszej pozycji należy clić między innymi: drewno, rośliny i ich części używane w garbarstwie i farbiarstwie, korę panamską, materiały roślinne do wyrobów koszykarskich, do wyplatania, do wyściełania, jak trzcina, bambus, korzeń ryżowy, fiber, rafia, tyko, słoma szpaltowana, trawa morska itp.; orzechy kamienne, lupiny pestek owocowych, luffę.

Poz. 46. Szelak w roztworze spirytusowym (politura) podlega cłu według poz. 394.

Poz. 76. Według tej pozycji należy clić między innymi: jaja żółwie, jaja jedwabników (greny), jaja mrówcze oraz inne jaja oprócz ptasich, asasepię, muszki hiszpańskie i inne owady używane w lecznictwie, chociażby sproszkowane.

Poz. 87. Lanolina perfumowana, preparowana, z domieszką chemikalii podlega cłu według pkt 1 poz. 408.

Poz. 97. Spirytus metylowy należy clić według poz. 382.

Poz. 99. Według tej pozycji należy clić owoce znajdujące się w spirytusie, w araku, koniaku, likierach itp.

Poz. 100. Według niniejszej pozycji podlega oczeniu ocet o mocy nie wyższej niż 15% kwasu octowego; ocet o mocy wyższej należy traktować jako kwas octowy i clić według poz. 377. Ocet toaletowy perfumowany należy clić według pkt 6 poz. 408 jako kosmetyki osobno nie wymienione.

Poz. 103. Papierosy i tytonie antyastmatyczne, zwane również abisyńskimi, należy clić według poz. 39.

Poz. 138. Wyroby z kory korkowej rozdrobnionej z dodatkiem substancji spajających podlegają cłu również według tej pozycji.

Grupa 25. Wytwory papiernicze, których 1 m² waży:

- 26 g i mniej uważa się za bibułkę,
- powyżej 26 g do 160 g — za papier,
- powyżej 160 g do 280 g — za karton,
- powyżej 280 g — za tekturę.

Poz. 148. Według niniejszej pozycji należy clić papierowe szablony krawieckie oraz malarskie.

Poz. 150. Za żurnale mód należy uważać wydawnictwa poświęcone wyłącznie modzie, jak również komplety tablic mód. Dzienników, tygodników itp. wydawnictw periodycznych, dotyczących innych zagadnień niż moda, a zawierających jedynie dodatkowe informacje z zakresu mody, nie należy traktować jako żurnale.

Poz. 152. Według tej pozycji należy clić proszek z gumy.

Poz. 158. Według niniejszej pozycji należy clić również gąbki gumowe w kształcie lalek, zwierząt itp.

Poz. 159. Komplety do reperowania opon, składające się z tubki z rozczynem gumy, płatka gumowego, blaszki z osadzoną tekturą przesyconą chemikaliami oraz tarki blaszanej lub kawałka szmerglu — należy clić jako całość według pkt 1, 2 lub 3 niniejszej pozycji.

Również według pkt 1, 2 i 3 niniejszej pozycji należy clić: węże gumowe oplecione przędzą, nawet usztywnione wewnątrz spiralą z blachy lub drutu, rękawice i fartuchy gumowe z ołowiem do celów rentgenologicznych, również z dodatkiem materiałów włóknistych lub podbite tymi materiałami.

Poz. 155—159. Za wyroby z gumy objęte niniejszymi pozycjami należy uważać również wyroby z gutaperki, balaty i namiastek kauczuku.

Poz. 165. Żyłkę i włosie (tj. żyłkę ciętą) z tworzyw sztucznych o grubości powyżej 4 mm należy clić według poz. 389. Za słomkę należy uważać taśmy z tworzywa sztucznego o szerokości 10 mm i mniej. Taśmy o szerokości powyżej 10 mm do 100 mm clone są według pozycji 389. Według tej pozycji należy również clić szenilę.

Poz. 167. Na równi z watą należy clić włókna cięte o długości poniżej 2 mm.

Grupa 29. Wyroby uszyte z materiałów włóknistych nie stanowiące bielizny, odzieży, konfekcji lub pościeli, jak np. futerały, pokrowce, sienniki, worki, żagle itp., należy clić według pozycji przewidujących odpowiednie materiały włókniste.

Poz. 183. Obrusy, serwety i serwetki nie nacięte, nadchodzące w postaci jednolitych tkanin wzorzystych o powtarzającym się określonym wzorze, świadczącym o wymienionym wyżej przeznaczeniu towaru, należy clić według niniejszej pozycji.

Według tej pozycji należy również clić bieliznę liturgiczną.

Poz. 184. Jeśli poszczególne sztuki posiadają różną wagę, do ustalenia wymiaru cła według kolumny I należy uwzględnić sztuki o wadze najwyższej.

Szaty liturgiczne podlegają cłu według niniejszej pozycji.

Poz. 184 uwaga 2. Za odzież przybraną futrem należy uważać odzież z dodatkiem futra w ilości nie przekraczającej $\frac{1}{3}$ powierzchni odzieży. Jeżeli dodatek futra przekracza $\frac{1}{3}$ powierzchni odzieży, odzież taką należy cłić według rodzaju futra jako ubiory futrzane.

Poz. 186 i 187 — uwaga 2. Za czapki, berety, kapelusze przybrane futrem należy uważać czapki, berety i kapelusze z dodatkiem futra w ilości nie przekraczającej $\frac{1}{4}$ ich powierzchni. Jeżeli dodatek futra przekracza $\frac{1}{4}$ powierzchni — czapki, berety i kapelusze takie należy cłić według rodzaju futra jako ubiory futrzane.

Poz. 191. Chustki na głowę nie nacięte, nadchodzące w postaci jednolitych tkanin wzorzystych o powtarzającym się określonym wzorze, świadczącym o wymienionym wyżej przeznaczeniu towaru, należy cłić według odpowiednich punktów niniejszej pozycji.

Poz. 193. Wyjaśnienia do poz. 184 mają tu analogiczne zastosowanie.

Poz. 194. Wyjaśnienia do pozycji 191 mają tu analogiczne zastosowanie.

Poz. 195 i 196. Wyjaśnienia do poz. 184 mają tu analogiczne zastosowanie.

Poz. 202. Za odpadki skórzane należy uważać takie kawałki lub ścinki skór, które nie mogą być użyte jako skóra do wyrobu lub do naprawy, lecz do przerobu, np. na mączkę skórzaną.

Grupa 38 uwaga 2. Za obuwie dziecięce uważa się obuwie do nr 34 włącznie na płaskim obcasie.

Obuwie dla niemowląt wykonane z materiałów włóknistych należy cłić według poz. 194.

Poz. 219. Blacha żelazna i stalowa o grubości powyżej 4 mm podlega odprawie według poz. 218 jako płyty.

Poz. 221. Za drut żelazny lub stalowy uważa się żelazo lub stal o wymiarze przekroju 6 mm i mniej. Przy określeniu wymiaru drutu spłaszczonego lub fasonowego (profilowego) należy przyjmować wymiar największego boku przekroju, a przy drucie o przekroju owalnym — wymiar podług największej osi owalu.

Drut o wymiarach powyżej 6 mm podlega odprawie według poz. 218 jako pręty.

Poz. 229. Drut z metali objętych poz. 228 o grubości powyżej 10 mm podlega cłu według poz. 228 jako sztaby lub pręty.

Blachy z metali objętych poz. 228 o grubości powyżej 4 mm podlegają odprawie według poz. 228 jako płyty.

Poz. 233. Za pozłotę malarską należy rozumieć pozłotę nieprawdziwą z nieszlachetnych metali oraz farbę płatkową gumowaną w arkuszach.

Poz. 234. Za folię (metal płatkowy) należy uważać cienką blachę wykonaną z metali objętych poz. 228, której 1 m² waży:

dla cyny — 264 g i mniej,

dla ołowiu — 395 g i mniej,

dla miedzi i jej stopów — 330 g i mniej,

dla aluminium i jego stopów — 96 g i mniej,

Poz. 236. Za szych należy uważać cienkie nitki z metali nieszlachetnych, okrągłe lub płaskie, o ile waga 1,5 m tych nitek nie przekracza 1 grama. Nitki te pokryte metalami szlachetnymi stanowią szych prawdziwy, nie pokryte lub pokryte innymi metalami nieszlachetnymi stanowią szych nieprawdziwy.

Poz. 248. Według tej pozycji należy cłić ręczne nożyce do strzyżenia owiec i innych zwierząt, nożyce ogrodnicze, sekatory.

Poz. 256. Latarki elektryczne wraz ze znajdującymi się w nich bateriami należy cłić według niniejszej pozycji. Do tej pozycji należą palniki do oświetlania, do prac laboratoryjnych, do spawania i cięcia.

Poz. 263 i 264. Obrabiarki do metali oraz do drzewa z silnikami elektrycznymi wmontowanymi w te maszyny podlegają cłu według niniejszej pozycji łącznie z silnikami.

Poz. 271. Według niniejszej pozycji podlegają cłu części maszyn i aparatów metalowe lub z przewagą metali. Niermetalowe części podlegają cłu według pozycji przewidujących wyroby z danego materiału (np. drewniane, z tworzyw sztucznych).

Poz. 278. Według tej pozycji należy cłić liczniki energii elektrycznej.

Poz. 283 pkt 2. Aparaty radiowe nadchodzące z lampami w ilości odpowiadającej ilości gniazd na lampy należy cłić łącznie z tymi lampami, chociażby oddzielnie opakowanymi.

Poz. 292. Według tej pozycji należy cłić instalację do oświetlenia choinek, składającą się z przewodu izolowanego z wtyczką, z przymocowanych do niego oprawek do żarówek, również z wmontowanym transformatorem oraz z żarówkami, przystosowanymi do powyższych oprawek.

Poz. 298. Za motorowery należy uważać motocykle o pojemności silnika 50 cm³ i mniej.

Poz. 299. Za rowery dwukołowe dziecięce należy uważać rowery o średnicy wewnętrznej kół poniżej 50 cm.

Rowery z silnikami przyczepnymi podlegają cłu: rowery — według niniejszej pozycji, silniki — według poz. 261.

Poz. 376. Za płyty gramofonowe wolnoobrotowe należy uważać płyty o ilości obrotów poniżej 70 na minutę.

Poz. 382. Według tej pozycji należy cłić między innymi: aceton, amoniak, aluny oprócz kosmetycznych, alkohole: metylowy, amylowy, butylowy i inne oprócz etylowego, boraks, gazy skroplone lub sprężone w butlach stalowych lub ampułkach szklanych, chlorek wapnia, kwasy nieorganiczne i organiczne jak borowy, azotowy, solny, siarkowy,

mrówkowy itd., kreozot, rozpuszczalniki oprócz objętych pozycją 131, wodę utlenioną, przetwory farmaceutyczne nie dozowane, podpuszczkę, tzw. sodę oczyszczoną (dwuwęglan sodu).

Poz. 383. Gotowe środki lecznicze, zawierające w opakowaniu swym strzykawkę i igłę do jednorazowego użytku, kroplomierz, nożyk do przecinania ampułek — należy odprawić łącznie według niniejszej pozycji.

Poz. 388. Cement dentystyczny w oryginalnych opakowaniach, zawierających oprócz proszku buteleczkę z płynem oraz pipetką, należy clić łącznie według niniejszej pozycji.

Poz. 389. Taśmy z tworzyw sztucznych o szerokości poniżej 1 cm podlegają cłu według poz. 165 pkt 1 jako słomka.

Poz. 392. Według pkt 2 niniejszej pozycji należy clić między innymi gąbki wykonane z tworzyw sztucznych nawet w arkuszach.

Poz. 403. Według tej pozycji należy clić między innymi wanilinę, mentol, tymol, piżmo, ambre, moszusz.

Poz. 408. Według pkt 1 tej pozycji należy clić między innymi preparowane do celów kosmetycznych: glicerynę, lanolinę i wazelinę.

Według pkt 6 tej pozycji należy clić między innymi: aluny używane przy goleniu, pręciki alunowe do tamowania krwi, brylantynę do włosów, gałki aromatyczne do kąpiel, ołówki i tusze do brwi i rzęs, ocet perfumowany, otręby migdałowe perfumowane, boraks perfumowany, talk kosmetyczny.

Poz. 463. Według tej pozycji należy również clić drobne przedmioty o charakterze dekoracyjnym, jak np. owady, zwierzęta, płazy, kwiaty, statki, figurki itp., sporządzone z materiałów wymienionych w tej pozycji.

Poz. 467. Według niniejszej pozycji należy również clić parasole nie pokryte, parasole ogrodowe, plażowe itp.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyła pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.